

ORIOL FORT, regidor de Mollet del Vallès 1991-2007

"No he tingut mai vocació de polític institucional"

Oriol Fort abandona la primera línia de la política després de ser regidor de l'Ajuntament entre els anys 1991 i 2007. Ha estat dotze anys al capdavant de la regidoria de Cultura i d'Acció Institucional i sis a Seguretat Ciutadana. També ha estat regidor de Relacions Ciutadanes i de Drets Civils.

Setze anys a l'Ajuntament, ha acabat un cicle?

Sempre queda la sensació que no ho has pogut fer tot, però és cert que el balanç dels últims 16 anys ha estat d'una transformació molt important dels serveis. No he tingut mai vocació de polític institucional, pel meu cap no passava treballar en un Ajuntament. Però una gran alcaldessa de la ciutat, Montserrat Tura, em va cridar per ajudar-la en temes culturals i em va semblar interessant.

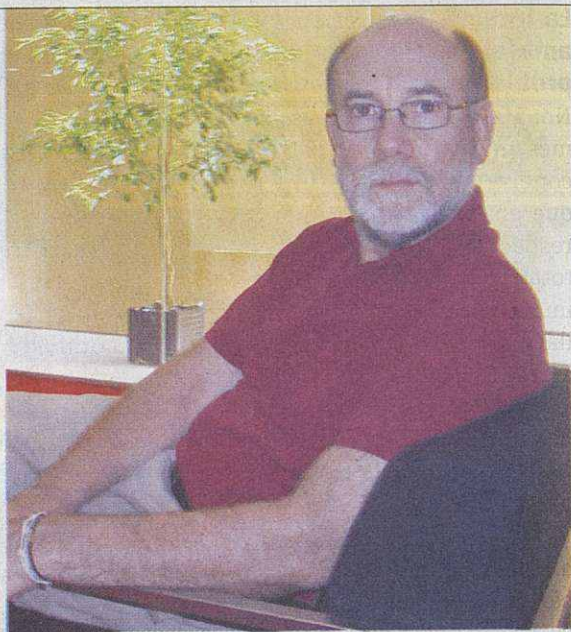
De què està més orgullós per haver contribuït a canviar Mollet?

Aconseguir que l'Ajuntament veiés que valia la pena acceptar la donació del pintor Abelló, i ara tenim un patrimoni artístic molt valuós. També estic content d'haver despolititzat la cultura i de donar relleu a la institució i als símbols, aconseguint que els actes de l'Ajuntament estiguin ben fets. I a seguretat ciutadana, hem reorganitzat la policia, marcant les línies de treball pel futur.

Diu que ha despolititzat la cultura...

Em vaig trobar amb entitats que duïen l'etiqueta de ser amigues d'un partit polític. Però les

"Amb el Museu Abelló tenim un patrimoni artístic molt valuós"

entitats no són de ningú, només dels seus membres. Hi va haver una entitat que no em va venir a veure en quatre anys perquè deien que portant una etiqueta no la voldria rebre. Els he tractat a tots per igual, i això ha ajudat l'Ajuntament a tenir més bona relació amb les entitats. El que em sap més greu és no haver consolidat un grup estable de teatre.

Mollet té festes molt importants, però costa aconseguir renom exterior...

Mollet no tenia tradició de ciutat

capdavantera en cultura. En aquests anys, ens hem obert pas amb la Banda de Joves Músics, l'Esbart Dansaire, els centres regionals, el Museu Abelló, l'Escola Municipal de Música... I també tenim renom amb l'urbanisme. El parc de Colors és un emblema de la ciutat, malgrat les opinions de faraonisme. Comencem a tenir signes, dins la nostra modestia, però sempre serà molt difícil la política cultural.

Com a exregidor de Seguretat Ciutadana, quina radiografia en fa de la situació de la